

τὰς Πάτρας κατεστράφη, λόγῳ τῆς ἀθλί-
ας νοστροπίας τῶν βιομηχάνων, οἵτινες ἐ-
πιζητοῦν νὰ κερδοσκοπήσουν πωλόντες
νοθευμένα προϊόντα...».

Ἀλλὰ εἶναι γεμᾶτος ὁ περασμένος αἰ-
ώνας — τότε ποῦ γινόντουσαν τόσες, ἀγ-
ωνιώδεις καὶ ἀπεγνωσμένες προσπάθειες νὰ
θεμελιωθῇ ἡ ἐλληνικὴ οἰκονομία — ἀπὸ
περιστατικά ὅπου τὸ περιβόητον «δαιμό-
νιον τῆς φυλῆς» θριαμβεῖ ὑπὸ μορφῆς
ψιλικατζήδικης ἀπάτης. Στὸ ἴδιο ἐκείνο
τεῦχος τοῦ «Δελτίου τῆς Ἐμπορικῆς καὶ
Βιομηχανικῆς Ἀκαδημίας», ἀναφέρονται οἱ
μικροπονηρίες τῶν καπνεμπόρων Ἀλμυροῦ
«οἱ ὅποιοι, ἀσυνειδήτως, ἀνεμεῖγνυνον μὲ
τὰ καπνὰ τῆς περιφερείας Ἀλμυροῦ, τὰ
κατώτερα καπνὰ Καρδίτης καὶ Τρικάλων,
πωλόντες ταῦτα εἰς Ἱταλίαν. Ἀλλὰ τὸ
Ἱταλικὸν Μονοπώλιον Καπνοῦ, διοικοῦμε-
νον δεθαίως οὐχὶ ἀπὸ ἡλιθίου κούτοφρα-
γούς ὅπως ἐφαντάζοντο οἱ εὐφύεστατοι ἡ-
μέτεροι καπνέμποροι Ἀλμυροῦ, ἀνεκάλυ-
ψεν εὐκόλως τὴν ἀπάτην καὶ ἐκλείσθη ἡ
θύρα τῆς Ἱταλίας εἰς τὰ ἐλληνικὰ κα-
πνὰ».

...«Τὶ νὰ εἴπωμεν δὲ περὶ τῆς ρητίνης
μας; συνεχίζει τὸ Δελτίον. Ἡ ρητίνη Ἑ-
λευσίνος καὶ Σαλαμίνος κατέστη περιζή-
τητος διὰ τὴν ὡραίαν φύσει ποιότητά της.
Πλὴν ὅμως ὅσον μάλλον ἡῶσαν ἡ ζήτη-
σις, κατὰ τοσοῦτον καὶ ἡ νόθευσις ἐπεξε-
τείνεται μέχρι τοῦ νὰ ρίπνῳται ἐντὸς τῆς
ρητίνης ξύλα, πέτραι, χῶματα, ἄμμος, μέ-
χρις οὗτου ἀπεκλείσθη τῶν ἀγορῶν τῆς
καπαναλώσεως Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας»....

«Καὶ ἡ σταφὶς μας; Ἐπετύχομεν καλὴν
πώλησιν εἰς τὴν Ρωσίαν. Ἀλλ' οἱ νοθευ-
ταὶ ἔμποροί μας, οἵτινες συνεχῶς κραυ-
γάζουν ζητοῦντες τὴν προστασίαν τοῦ
κράτους, ἔκαμαν τὸ πᾶν διὰ νὰ ἐξαπατή-
σουν καὶ τοὺς Ρώσους. Ἀκόμη δὲν ἤρχι-
σεν ἡ εἰς τὴν Ρωσίαν ἐξαγωγή τῆς σταφί-
δος μας καὶ εὐθὺς ἐκείθεν ἀκούονται κραυ-

γαὶ ἀγανακτήσεως διὰ τὴν νόθευσιν»...

Θὰ μπορούσε κανεὶς νὰ σταχυολογήσῃ
ἀναρίθμητα τέτοια παραδείγματα ποῦ ἀ-
ποκαλύπτουν τὸν ἀφόρητο καὶ καταστρε-
πτικὸ «σπεκουλατισμὸς» τῆς ἐποχῆς ἐκεί-
νης. Στὴν «Ἀκρόπολιν» τῆς 20 Ὀκτω-
βρίου τοῦ 1887, ὁ συνεργάτης «Π», γρά-
φει ὅτι οἱ νηματουργοὶ Πειραιῶς χρεωκό-
πησαν ὁμαδικῶς ὅχι τὸσον λόγῳ τοῦ ξέ-
νου ἀνταγωνισμοῦ, ἀλλὰ λόγῳ τοῦ ἐσωτε-
ρικοῦ τῶν ἀνταγωνισμοῦ πρὸς τὴν ἑαυ-
τὴν πονηρίαν καὶ μικροδολιότητα! Εἶχαν
ἀκαίαν ἐξαγωγήν νημάτων εἰς Τουρκίαν
καὶ Ρουμανίαν, τὴν ὁποίαν ἔχασαν πρὸ
πολλοῦ, κατὰ τινες μὲν ἔνεκα τοῦ εὐρω-
παϊκοῦ συναγωνισμοῦ, κατ' ἄλλους ὁμῶς
γνωρίζοντας καλῶτερον τὰ πράγματα, δι-
ὅτι ἐδολιεῦθησαν τοὺς πελάτας των, βρέ-
χοντες τὰ νήματα ὅπως παραστήσουν τὸ
βάρος μεῖζον τοῦ πραγματικοῦ».

Καὶ ὁ Βλάσης Γαβριηλίδης, γράφωντας
γιά «τὴν ἀθλιότητα ἐνίων νεοελλήνων κε-
φαλαιούχων» τονίζει:

«Ἀλλ' ὦ φίλτατοι Ἕλληνες, διαπὶ πα-
ραπονοῦμεθα; Ἐχομεν δεθαίως κράτος ἀ-
θλιον, τὸ ὁποῖον προστατεύει τοὺς βασι-
λεῖς τῆς νοθείας βιομηχάνους, τοὺς παρά-
γιντας ἀθύρματα καὶ καταλείπει τοὺς σο-
βαροὺς βιομηχανικοὺς κλάδους ὡς ἡ σιδη-
ρουργία τοῦ Πειραιῶς. Ἐχομεν κράτος ἀ-
θλιον, τὸ ὁποῖον σπεύδει νὰ κατοχυρώσῃ
διὰ παντὸς μέσου τὸν ἑσχατον ξένον κεφα-
λαιούχον καὶ παρεμβάλλει προσκόμματα
εἰς πᾶσαν ὑγίᾳ ἐλληνικὴν ἐπένδυσιν. Ἐ-
χομεν ὁμῶς καὶ τὴν ἰδικὴν μας ἀθλιότητα,
ἥτις θεωρεῖ ὡς δαῖγμα ἐξαιρετικῆς εὐφυΐας
καὶ μέθοδον ἀμέσου κερδοσκοπίας, τὴν νο-
θείαν. Καὶ ἀπορούμεν διότι μικραὶ χώρα
ὡς ἡ ἰδική μας καὶ πλούσιαι ὄχι περισσό-
τερον ἀπὸ τὴν ἰδικὴν μας, μεταβάλλοντα
εἰς οἰκονομικοὺς γίγαντας, ἐνῶ ἡμεῖς ἔρ-
πομεν πάντοτε εἰς τὰ κατώτερα στρώματα
τῆς ἐνδείας...».

ΣΤΑΦΙΔΟΠΑΡΑΓΩΓΟΙ!

Μόνον ἡ καλὴ ποιότητα
τῆς σταφίδος μπορεῖ νὰ
συναγωνισθῇ ἀποτελεσματι-
κὰ τὶς ξένες σταφίδες.